

Toruń, 20.05.2024 r.

Prof. dr hab. Aldona Glińska-Neweś

**Recenzja poprawionej wersji rozprawy doktorskiej mgr Małgorzaty Szeliği
pt.: *Przywiązanie organizacyjne i zaangażowanie profesjonalne a efektywność
organizacyjna szpitali publicznych województwa podkarpackiego*
napisanej w Akademii WSB pod kierunkiem prof. dr hab. Dagmary Lewickiej
oraz dr Barbary Józefowicz jako promotorki pomocniczej**

Podstawą oceny tej wersji rozprawy jest pismo Dziekan Wydziału Nauk Stosowanych Akademii WSB, dr hab. Katarzyny Szczepańskiej-Woszczyń, prof. AWSB, informujące mnie o wniosku o poprawę rozprawy, zawartym w jednej z recenzji. Podstawą prawną recenzji jest nadal art. 13 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z 14 marca 2003 r. (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z póź. zmian.), który stanowi, że rozprawa doktorska: „*powinna stanowić oryginalne rozwiązanie problemu naukowego lub oryginalne dokonanie artystyczne oraz wykazywać ogólną wiedzę teoretyczną kandydata w danej dyscyplinie naukowej lub artystycznej oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej lub artystycznej*”.

Moja ocena tej rozprawy, zawarta w pierwszej recenzji, była pozytywna. W recenzji zawarłam stwierdzenia o niewątpliwej ważności i aktualności tematyki podjętej przez mgr Małgorzatę Szeliğę, o wykazaniu się przez Doktorantkę warsztatem naukowym wskazującym na posiadanie kompetencji do samodzielnego prowadzenia badań naukowych, a także o walorach redakcyjnych rozprawy. Jak w przypadku każdej pracy, również ta nie była wolna od kwestii dyskusyjnych lub pewnych mankamentów, jednak nie uznałam ich za argumenty przemawiające za uznaniem rozprawy za niespełniającą wymogów ustawowych. W przedstawionej obecnie do oceny, poprawionej wersji pracy, większość ze wskazanych wcześniej problemów została wyeliminowana.

Wśród dokonanych zmian znalazło się m.in. dokonanie zmian w strukturze pracy (odpowiadające m.in. na moje uwagi o pewnej nadmiarowości treści), udoskonalono

osadzenie hipotez w literaturze przedmiotu i zredukowano liczbę pytań badawczych (z 3 do 1). Dokonano także zmian w zakresie analizy konstruktów przywiązania organizacyjnego, budując jedną zmienną z poszczególnych wymiarów przywiązania. Jest to jedna z możliwości analizy tego zjawiska. Dotychczasowy sposób, przedstawiony we wcześniejszej wersji pracy, nie budził moich zastrzeżeń. Komponenty przywiązania organizacyjnego różnią się charakterem, zatem najczęściej są analizowane odrębnie. Podjęte przez Doktorantkę działania spowodowały zmiany w modelu badawczym; niewątpliwie stał się on dojrzalszy. Rozwinięty został także opis procedury badawczej oraz zastosowano nowe podejście do analizy danych, co wzmocniło siłę wnioskowania w zakresie związku badanych zjawisk z efektywnością organizacyjną. Pozwoliło to na udoskonalenie dyskusji naukowej wyników.

Konkluzja

Uwzględniając wszystkie powyższe uwagi, opinie i oceny podtrzymuję swoją pozytywną ocenę rozprawy doktorskiej mgr Małgorzaty Szeligi i stwierdzam, że spełnia ona wymogi stawiane pracy doktorskiej, określone w art. 13 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z 14 marca 2003 r. (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zmian.), tzn. rozprawa ta przedstawia oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, a także prezentuje ogólną wiedzę teoretyczną Kandydatki w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości oraz Jej umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej. Pragnę także podkreślić, że praca została udoskonalona w stopniu stawiającym ją znacznie powyżej poziomu przeciętnych prac doktorskich w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości.

W związku z powyższym, z pełnym przekonaniem stawiam wniosek o dopuszczenie mgr Małgorzaty Szeligi do obrony.

